„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“. Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent. Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c. Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 140. Piątek 19. Czerwca 1868. **Rok wydania 58.**

Prenumerata

na

„Gazetę Lwowską“

wraz z Dodatkiem urzędowym

i

Dodatkiem Tygodniowym

od 1. lipca do 30. września.

Dla miejscowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Zwracamy uwagę, że prenumeranci „Gazety Lwowskiej“ odbierają bez podwyższenia przedpłaty „**Dodatek tygodniowy**“, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej historyi krajowej.

Można także prenumerować na „Dodatek tygodniowy“ osobno; prenumerata wynosi rocznie w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Część urzędowa.

Ustawa z dnia 13. czerwca 1868, dotycząca pozwolenia na tworzenie i zadłużanie fideikomisów.

Za zgodą obu izb mojej rady państwa rozporządzam co następuje:

§. 1. Począwszy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, pozwolenie do utworzenia fideikomisu może być udzielone tylko za pomocą ustawy państwowej.

Dotyczący projekt ustawy ma wejść do rady państwa jako wniosek rządowy.

§. 2. Do tworzenia fideikomisów, na które udzielone już jest pozwolenie monarchy, chociaż tylko przedwstępne, nie odnoszą się postanowienia §. 1., jeżeli fideikomis rzeczywiście będzie utworzony w przeciągu 5 lat od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej.

§. 3. Zadłużenie fideikomisu w większej mierze niż §§. 635—637 p. u. c. dozwalają, może być tylko wtedy dozwolonem, jeżeli do utrzymania majątku fideikomisowego jest niezbędnie potrzebnem. Udzielenie tego pozwolenia, po wysłuchaniu kuratorów fideikomisu i wszystkich znanych wierzycieli, przysłuża najwyższemu trybunałowi sądowemu i kasacyjnemu.

§. 4. Wszystkie inne istniejące ustawy odnoszące się do fideikomisów, pozostają nietknięte.

Wiedeń 14. czerwca 1868.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg m. p. Herbst m. m.

Część nieurzędowa.

Izba panów rady państwa na posiedzeniu z dnia 16go b. m. załatwiła w drugiem i trzeciem czytaniu następujące ustawy: ustawę względem przyjęcia bieżącego długu w kwocie 25,000.000 złr., ustawę względem pensyi dla ministrów, ustawę wybicia nowej monety zdawkowej i ściągnienia monety zdawkowej papierowej, ustawę zmieniającą ustawę prasową i ustawę względem postępowania w sprawach prasowych, naostatek ustawę o bezpośrednich wyborach do rady państwa, w ogóle więc pięć ustaw. Co do pierwszych trzech proponowała komisya przyjęcie uchwał izby deputowanych bez odmiany. Ustawę względem bieżącego długu przyjęto bez debaty. Przy debacie nad ustawą względem pensyi dla ministrów, w której ministrowie nie brali żadnego udziału, wniósł bar. Szymonowicz podwyższenie pensyi wdów z 1000 złr. na 1500 złr., gdyż inaczej stałyby wdowy po ministrach na równi z prebendarkami. Izba odrzuciła ten wniosek. Przy debacie nad trzecią ustawą bronił bar. Hock wniosek mniejszości, która proponowała odrzucenie ustawy o biciu nowej monety zdawkowej, a to głównie dlatego, ponieważ to nie tylko żadnych korzyści, lecz owszem tylko szkodę finansom przyniesie. Dr. Brestel tłómaczył, że ta ustawa jest koniecznem następstwem ugody z Węgrami, i wykazywał, ile niedogodności pociągają za sobą dziesiątaczki papierowe, dowodząc, że ludność niezawodnie powita z radością tę ustawę. Izba przyjęła wniosek większości i całą ustawę podług uchwały izby deputowanych. W ustawie prasowej porobiła komisya tylko stylistyczne zmiany.

Wszystkie te poprawki, jak również wniosek postawiony przez Szymonowicza a poparty przez ministra sprawiedliwości Dr. Herbsta, ażeby rozpowszechniający jakieś pismo karygodnej treści był pociąganym do odpowiedzialności, jeżeli to rozszerzanie na nieprawnej dziło się drodze — przyjęto bez debaty. W ustawie względem wyborów bezpośrednich do rady państwa zmieniono tylko §. 10. Minister spraw wewnętrznych Dr. Giskra poparł tę poprawkę i udokładnił jej stylizacyę, §. 10. tak opiewa:

„Jeżeli kilka miast, miasteczek lub wsi mają wykonywać wspólnie bezpośrednie wybory, to każde z tych miejscowości jest dla siebie samej miejscem wyborów.

„Także przy wyborach izb handlowych i przemysłowych wybiera każda w swojem miejscu.

Izba przyjęła tę zmianę. O godzinie 2³/₄ zamknięto posiedzenie, oznaczając przyszłe posiedzenie na dzień 17go b. m.

Jego Excel. kanclerz państwa Br. Beust zagaił następującą przemową posiedzenie międzynarodowej konferencyi telegraficznej:

Pozwólcie mi panowie wynurzyć uczucie najwyższego zadowolenia, z jakiem przystępuję do spełnienia tutaj tych funkcyi, do jakich zostałem powołany, myśląc o tem, że jest to dzieło pokoju, nad którem zabieracie się do pracy. Bo czyż nie jest wyraźnem życzeniem rządów, których reprezentanci tutaj są zebrani, utrzymywać i utrwalać pokój, tę kosztowną rękojmię lepszej przyszłości? Ja z mojej strony nie znam żadnej szlachetniejszej myśli nad pracowanie nieustanne w tym celu. Nie możemy powątpiewać, że udoskonalenie i rozszerzanie telegraficznego systemu jest potężnym środkiem do osiągnienia tego celu. Albo czyż mogłoby być inaczej? Nie będzie zbywać niezawodnie na skeptykach, którzy mi zarzucą, że długi pokój, którym Europa się cieszyła, prawie w tym samym czasie się skończył, kiedy koleje żelazne i telegrafy z podziwienia godną szybkością powstały i rozpowszechniły się, i my odtąd w nie długim przeciągu czasu dożyliśmy trzech krwawych wojen, podczas kiedy na drugiej półkuli toczyła się tak straszna wojna wewnętrzna, o jakiej dotąd nie wiedziały dzieje. Ale, pytam się, czyż byłoby to słuszną rzeczą upatrywać w tych zdumiewających nabytkach ducha ludzkiego przyczyny tych wojen? Czyż przeciwnie nie jest słuszniej uznać, że one do złagodzenia i skrócenia tych klęsk się przyczyniły, którychby Europa mogła była nie doświadczyć, gdyby długi stan pokoju, za którym dziś żałujemy, użyty był na odwrócenie ich. Cieszmy się więc bezwzględnie temi postępami, które ułatwienie komunikacyi zapewnia cywilizacyi. Wychodzą na korzyść nie tylko materyalnemu dobrobytowi i intelektualnemu rozwojowi, lecz przyczyniają się one także wiele do utrzymania pokojowych stosunków. Szczególnie telegraf, którym wyłącznie zajmować się mamy, przenosi spiesznie rady rozsądku i umiarkowania, powstrzymuje nieraz gorączkowe czyny, usuwa nieporozumienia i ożywią zaufanie w przeciągu tyluż minut, ile dawniej dni lub tygodni na to było potrzeba. Czyż w roku przeszłym nie mieliśmy przykładu uderzającego niezmiernej użyteczności telegrafów przy politycznych przesileniach? Trzeba sobie tylko przypomnieć tę nagłą kolizyę, która groziła powtórnem rozdmuchaniem przygasłej zaledwie pochodni wojny, a zachodzi pytanie, czy gabinety bez pomocy korespondencyi telegraficznej byłyby w stanie zażegnać niebezpieczeństwo.

Książę Napoleon odjechał dnia 16go b. m zrana o godzinie 8mej parowcem osobowym z Wiednia do Pesztu. Dla przewiezienia służby i pakunków podróżnych księcia aż do miejsca, zkąd parowiec odchodził, użyto miejscowego statku, podczas kiedy książę sam w towarzystwie ks. Gramont wprost z hotelu na statek się udał. Towarzystwo żeglugi na Dunaju ofiarowało księciu do dyspozycyi parowiec ozdobiony flagą francuską, którym odpłynął od młynów cesarskich do Pesztu. Do Pesztu towarzyszy księciu tylko pułkownik Kiss; ks. Gramont, pułkownik baron Passart i pp. Silas i Pierret z poselstwa francuskiego, odprowadzili księcia aż na pokład. Na pobyt w Peszcie przeznaczono środę, czwartek i piątek. W sobotę, udaje się, książę przez Bukareszt i Warnę, gdzie go oczekuje jego jacht, do Konstantynopola.

Okólnik księcia Gorczakowa do ambasad i poselstw rosyjskich, o którym w piśmie naszem po kilka razy już była wzmianka, a który się tyczy nieużywania w wojnie kul eksplodujących, brzmi podług przedkładu „Dziennika warszawskiego“, jak następuje:

„St. Petersburg, 20. maja 1868 roku. Mam honor przesłać panu załączoną w przekładzie kopią odezwy ministra wojny. Dotyczy ona wprowadzenia kul roztrzaskujących się do uzbrojenia wojska i ich użycia jako broni wojennej. Jenerał-adjutant Milutin robi różnicę pomiędzy kulami z pistonami i bez pistonów; pierwsze z nich roztrzaskują się dopiero skoro uderzą ciało twarde, drugie zaś roztrzaskują się przy zetknięciu się z ciałami przedstawiającemi mały opór, jak naprzykład ciało ludzkie. Pierwsze są przeznaczone specyalnie do wysadzenia w powietrze jaszczyków nieprzyjacielskich, i pod tym względem mogą mieć pewną użyteczność. Drugie mogą być użyte przeciwko ludziom i koniom; rany przez nie sprawione są śmiertelne, i pociągają za sobą cierpienia powiększone skutkiem materyałów wchodzących do ich składu. Przed uchwaleniem wprowadzenia ich do uzbrojenia naszych wojsk, jenerał Milutin zadał pytanie: o ile użycie takiej broni zbytecznie morderczej będzie się zgadzało z prawami ludzkości? Najjaśniejszy Pan raczył zupełnie się zgodzić z wnioskami tego raportu. Nasz najdostojniejszy władca uważa za obowiązek rządów, dopóki stan wojny będzie istniał jako nieunikniona ewentualność, usiłowanie zmniejszenia jej klęsk o tyle, o ile to może od nich zależeć, i usunięcie w tym względzie wszystkiego co mogłoby je pogorszać bez niezbędnej konieczności. W chwili, kiedy uwaga rządów zwrócona jest szczególnie na ulepszenie broni wojennych, tembardziej należy udoskonaleniu tych środków zniszczenia określić granice, mogące pojednać wymagania wojskowe z wymaganiami ludzkości. Te granice, jak się zdaje, mogą być nakreślone przez sam cel wojny, którym powinno być osłabienie sił nieprzyjaciela, o ile to jest niezbędnem dla zapewnienia powodzenia działań, bez dodania niepotrzebnych cierpień. Najjaśniejszy Pan sądzi zatem, że używanie kul roztrzaskujących się powinno być wyłączone z uzbrojenia wojsk, a przynajmniej ograniczone do kul z pistonami, wyłącznie przeznaczonych do wysadzania w powietrze jaszczyków. Najjaśniejszy Pan rozka-

zuje panu, porozumieć się z rządem przy którym pan jesteś uwierzytelniony, o właściwości uczynienia tego środka przedmiotem międzynarodowej konwencyi pomiędzy wszystkiemi państwami. Najjaśniejszy Pan oświadcza się od tej chwili gotowym do przyjęcia wspomnionej zasady za regułę dla armii rosyjskiej, jeżeli tak samo zostanie przyjęta przez wszystkie inne rządy. (podpisano) Gorczakow.“

W ostatnich czasach pisały dzienniki angielskie bardzo wiele o zdobyczach rosyjskiego oręża w środkowej Azyi. Wiadomości te były bardzo rozmaite, płynęły z różnorodnych źródeł, w tem się jednakowoż wszystkie zgadzały, że miały na celu zwrócić uwagę Anglii na nadzwyczaj szybki postęp Rosyan w Azyi. Tyle jest pewna, że wojsko emira Bucharyi zostało zupełnie na głowę pobite i że miasto Samarhand dostało się w ręce Rosyan; co zaś piszą o śmierci emira i poddaniu się Bucharyi, jest zupełnie nieuzasadnione. Cokolwiekbądź zdobycze oręża rosyjskiego nie są wcale dla Anglików pożądane i można się spodziewać, że ta sprawa niezadługo stanie na porządku dziennym kwestyi politycznych. Już teraz poruszają dzienniki angielskie myśl, czy rząd angielski nie popełnił czasem błędu, iż nie zajął Afganistanu, leżącego między angielskiemi a rosyjskiemi dzierżawami, i nie uczynił sobie z niego przedmurza przeciw Rosyanom. Wszyscy bowiem żywią to mocne przekonanie, że z czasem będzie w Azyi oddzielała Anglików od Rosyan jedynie granica polityczna, a wtedy łatwo przyjść może między obu rządami do groźnych zatargów, których rozmiary chwilowo przewidzieć się nie dadzą. „Times“, który dawniej utrzymywał, że interesa rosyjskie i angielskie mogą się zawsze w Azyi zgodnie rozwijać, poruszywszy w tych dniach tę kwestyę, nie łudzi się wcale nadzieją jakiejś sentymentalnej polityki ze strony rosyjskiej, przeczy jednakowoż temu, ażeby Anglicy mogli co zyskać przez zawojowanie Afganistanu. Pomiędzy innemi pisze on: „Jeżeli Rosyanie rzeczywiście przyjdą, to ich pochodu nie powstrzyma wcale, choćbyśmy chcieli utworzyć nadgraniczne państwo, jako przedmurze, z tej prostej przyczyny, że takie państwo nie da się wcale stworzyć. Mamy wprawdzie dość siły i środków, ażeby Afganów podbić, atoli stracimy na to ogromne kapitały i osiągniemy jedynie to, że się prędzej nasze granice z Rosyanami zetkną i że katastrofa będzie przyspieszona. Gdybyśmy byli poszli za tą radą i już przed kilku laty zawojowali Afganistan, bylibyśmy dzisiaj sąsiadami Rosyan, którzy już dotarli do Bucharyi, bylibyśmy im patrzali oko w oko i gotowali się do rozprawy od tak dawna przewidywanej. Nie byłoby to oczywiście nic złego, gdybyśmy w Afganistanie znaleźli obronniejsze granice, aniżeli w Pendżabie, ale tak nie jest. Nad rzekami Indu i Oksu jesteśmy daleko silniejszemi, i skoro krokiem za nie postąpimy, tracimy równocześnie najmocniejszą pozycyę. Zresztą Afgani będą najlepszymi stronnikami tych, którzy im najmniej będą szkodzili. Gdybyśmy dziś rozwinęli naszą siłę i zagrozili ich niepodległości, popchnęlibyśmy ich tem samem w ramiona Rosyan. Kto się wmięsza w ich sprawy, ten będzie miał całą ludność przeciw sobie, i jakkolwiek możnaby ich ostatecznie ujarzmić; to jednakowoż kosztowałoby to bardzo wiele. Nam się ta cała sprawa tak przedstawia: kto ma ryzykować podbicie Afganów — my, czy Rosyanie? Czy mamy się rzucić na Afganów i znużeni długą walką rozprawić się bez zwłoki z Rosyanami nad granicami Kabulu, czy też oczekiwać nieprzyjaciela nad naszemi granicami Pendżabu, dopóki się nie przebije przez Afganistan.“

„Avenir National“ otrzymuje z Londynu następujące bliższe szczegóły o negocyacyach dyplomatycznych z powodu wyboru deputowanych kreteńskich do izby greckiej.

Gdy rząd turecki powziął wiadomość o wyborze i wysłaniu tychże posłów, wezwał natychmiast gabinet ateński aby się ich wprowadzeniu sprzeciwiono. Wezwaniu temu towarzyszyła pogróżka, że w przeciwnym razie stosunki dyplomatyczne zostaną zerwane co równało się wypowiedzeniu wojny. Rząd grecki otrzymawszy to wezwanie odpowiedział najprzychylniej z zapewnieniem, że nigdy nie miał zamiaru wpuścić do izby deputowanych kandydackich.

Porta zawiadomiła także o wszystkiem główne mocarstwa. Wszystkie z wyjątkiem Rosyi przyrzekły jej pomoc a Anglia i Francya oświadczyły wyraźnie Grecyi, że mają silne postanowienie nie ścierpieć nic, coby mogło wywołać zamieszki lub wojnę na wschodzie.

„Journal des Villes et Campagnes“ opisuje rozruchy i wybryki band chłopskich w Charente następnie: „Proboszcz z Sigogne musiał bardzo wiele cierpieć. Chłopi rzucili się na kościół, napadli księdza w zakrystyi, zbili go i podarli suknie na nim. Jedna z rozpustnic, które się przyłączyły do bandy, stała nad proboszczem z nożem i nożycami, aby przedsięwziąść na nim jakąś operacyę. Na szczęście przybył mer pan Bonnengens, któremu udało się bandę przynajmniej tak długo powstrzymać od gwałtów, dopóki żandarmerya z Jarnac nie nadbiegła i nieszczęśliwego proboszcza z rąk rozbestwionych chłopów nie uwolniła. Na jednem z okień kościelnych był wymalowany św. Józef z siekierą ciesielską i kwiatem liliowym w ręku. Obraz ten był przystrojony wieńcem z kłosów i winogron. To nadzwyczaj chłopów raziło, lilia bowiem, herb Burbonów, oznaczała w ich oczach powrót Burbonów, rządów feodalnych, wieniec zaś z kłosów przywrócenie dziesięciny; ktoby się zaś temu sprzeciwiał, miał być ścięty, co przypominała siekiera w ręku św. Józefa trzymana. Chłopi nie mogli znieść tego obrazu i powybijali szyby w oknie, przy czem jak zwykle dawały się słyszeć głosy: „Precz z księżmi! precz z szlachtą! niech żyje Cesarz!“ Księża są podobno nadzwyczaj zastraszeni temi rozruchami; po kazalnicach starają się przekonać roznamiętniony lud, że nikt nie myśli przywracać ani dziesięciny, ani rządów feodalnych, jeden z księży wyraził się wprost: „i my nie chcemy Króla, ale tylko Cesarza, — niech żyje Cesarz!“ Wypadki te zwróciły tem więcej na siebie uwagę nietylko rządu ale i publiczności, że się pojawiły właśnie w tych departamentach, o których dotąd utrzymywano, że ulegają wszystkim wpływom duchowieństwa.

Rozruchy, które miały miejsce w Wenecyi przy procesyi Bożego Ciała, musiały być dość groźne, skoro „Gaz. di Venezia“ uznała za stosowne upomnieć ludność, aby się zachowała spokojnie, i aby szanowała zasady, bez których państwo cywilizowane ostaćby się nie mogło. Pierwszą z tych zasad jest, że nikt nie ma prawa sam sobie robić sprawiedliwość, i że nikt nie może być zmuszanym do czynności, do których nie jest obowiązanym. W obu tych względach wykroczono przy obchodzie procesyi. Dalszą wielkiej wagi zasadą jest, że nikt nie powinien doznawać przeszkody w wykonywaniu swoich obrzędów religijnych, i że z drugiej strony nikt nie powinien szydzić z takich obrzędów, chociażby mu się nie wydały świętemi. Niezachowanie tych zasad byłoby zaprzeczeniem wolności, byłoby czynem karygodnym w obec prawa. Jeżeli chcemy, żeby wolność wyznania nie była czczem słowem, tedy to wyznanie, do którego należy większość ludności, powinno doznawać wszelkiej wolności, i antagonizm polityczny nigdy tu żadnych zapor stawiać nie powinien.

O brygantyzmie w Kalabryi przychodzą pomyślniejsze doniesienia. Energiczne kroki komenderującego tamże pułkownika Milon nie pozostały bez skutku. Około 80 ludzi ukrywających u siebie brygantów jest uwięzionych; kilku brygantów oddało się dobrowolnie w ręce sprawiedliwości, a ośmiu poległo w starciu z wojskiem.

Z Romanii donoszą o nowym zamachu morderczym. Pewien Faentyńczyk, którego niedawno jakiś złoczyńca w ramię sztyletem ranił, wyszedłszy jako rekonwalescent po raz pierwszy na ulicę w Forli trafiony został wystrzałem z pistoletu w twarz, ale szczęściem tylko powierzchownie drasnęła go kula. „Gazz. dell' Emilia“ donoszą o tym wypadku, powiada, że w okolicach Forli nikt nie jest pewnym życia.

Kronika.

— (Loterya fantowa na dochód sierót, zostających w zakładzie św. Teresy), odbędzie się w przyszłą niedzielę t. j. dnia 21. czerwca, po której dane będą fajerwerki i wielka iluminacya elektryczna ogrodu pojezuickiego za pomocą nowo sprowadzonego aparatu dla tutejszej akademii technicznej. Aparat ten posiada doskonały regulator wynalazku p. Duboscq, i pierwszy raz próba ta wykonaną będzie, oświetlając prawie słonecznem światłem całą przestrzeń ogrodu od strony wielkiej alei. Dwie muzyki wojskowe uprzyjemnią publiczności ten wieczór.

(Wypadki miejscowe.) W nocy z 17. na 18. b. m. był pożar w domu pod górą zamkową niedaleko zakładu Kisielki i spalił się dach na tymże domu. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Nieszczęsne wypadki.) W Odporyszowie w powiecie dąbrowskim w nocy z 4. na 5. b. m. piorun uderzył w dom włościański, nie zapalił go jednak lecz zabił żonę właściciela i jego 8 letnią córkę. W Besku w pow. sanockim d. 8. b m. piorun poraził śmiertelnie włościankę Maryannę Pystrak w domu będącą i zapalił dach na tymże domu; pożar natychmiast ugaszono. W Dżurynie w pow. czortkowskim d. 13. b. m. woźnica Michał Pekary z Podzameczka przejechał dziecko 2letnie przez nieostrożność; dziecko umarło. W Podgaciu w pow. mościckim d. 15. b. m. parobek Michał Kochany utonął kąpiąc się w sadzawce.

(Pożary.) D. 11. z. m. w Jastrząbce starej w pow. pilźnieńskim spichlerz dworski ze zbożem, szkoda: 6545 złr., d. 18. z. m. tamże dom włościański szkoda: 97 złr. 20 c. i dach na drugim domu, szkoda: 30 złr. w obu wypadkach przez podpalenie; d. 18. z. m. w Milnie w pow. brodzkim dom mieszkalny na plebanii, jak sądzą przez podpalenie, szkoda 200 złr.; d. 23. z. m. w Strutynie wyżnym w pow. doliniańskim dom włościański skutkiem nieostrożności; d. 1. b. m. w Medwedowcach w pow. buczackim dom włościański od piorunu, skoda 120 złr.

Dn. 9. b. m. w Polanie w pow. Lisko dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi jak sądzą przez podpalenie, szkoda: 733 złr.; dnia 11. b. m. w Skałacie starym w pow. skałackim dom włościański z budynkami gospodarskiemi i 3 konie, ogień miał być podłożony, szkoda wynosi 1100 złr.

— Pensyonowani zostali: Pułkownik inżynieryi, Witalis Łępkowski, dyrektor inżynieryi w Teresiensztadzie, podpułkownik ułanów Juliusz Mileski i tytularny podpułkownik August Orosz, kontrolor magazynu potrzeb wojskowych w Krakowie.

(Deputacya pragska.) We wtorek pociągiem wieczornym wyjechała do Wiednia deputacya miasta Pragi złożona z burmistrza Dr. Klaudy i deputowanych miejskich Dr. Belsky i Petrossa, dla zaproszenia Najjaśniejszego Pana, aby raczył zaszczycić Pragę swojemi odwiedzinami. Najjaśniejszy Pan miał przyjmować deputacyę we środę o godz. 10. przed południem na osobnej audyencyi. Z powodu spodziewanego przybycia Jego ces. Mości utworzył się już w Pradze, w łonie reprezentacyi miejskiej, komitet, mający się zająć przygotowaniem uroczystego przyjęcia i powołał do swego grona najznamienitszych członków stronnictwa niemieckiego a między innymi Dr. Schnaykal. W komitecie prezyduje zastępca burmistrza p. Hules.

(Piękny czyn.) W Auch w górnych Pyreneach dwa domy stały w płomieniach. Z jednego zalatywały krzyki: Ratunku! ratunku! Najboleśniej brzmiał głos jakiejś matki: Ratujcie moje dziecko! Przed palący się dom przybył i arcybiskup. Dopóki mógł, pracował z gaszącymi i ich zachęcał. „Dwadzieścia pięć luidorów, zawołał, dwadzieścia pięć luidorów temu, kto wyratuje tę kobietę i jej dziecko.“ Słowa te zrobiły niejakie wrażenie, kilku mężczyzn wystąpiło naprzód kilka kroków, ale cofnęli się wkrótce. „Pięćdziesiąt luidorów temu, kto wyratuje z płomieni dziecko i jego matkę“. zawołał donośniej arcybiskup. Wszyscy słyszeli, ale nikt się nie ruszył. Wówczas prawdziwy ten pasterz swojego ludu umaczał prześcieradło w wodzie, owinął się niem i wstąpił na drabinę przystawioną do muru. Lud poruszony do głębi tym nadzwyczajnym przykładem miłości bliźniego, padł na kolana i utkwił wzrok w czcigodnego prałata. Dostał się szczęśliwie do okna, z którego buchały płomienie i znikł. Wkrótce potem przy tymże oknie ujrzano go znowu a zarazem ową kobietę z dzieckiem. Byli uratowani. Arcybiskup będąc już na dole, zdjął z siebie wpół spalone prześcieradło, i ukląkłszy zmówił krótką modlitwę, a po tem dobywszy pieniędzy rzekł do owej kobiety, którą pożar przywiódł teraz do ostatecznej nędzy: „Nie troszczcie się matko; zarobiłem pięćdziesiąt luidorów, przyjmcie je odemnie na pierwsze potrzeby.“

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Zaproszenie.

Rada lwowskiego oddziału c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego ma zaszczyt zaprosić Szanownych pp. Członków na walne zebranie tegoż oddziału, które się odbędzie w piątek dnia 26. czerwca b. r. o godzinie 5tej po południu we Lwowie, w sali na strzelnicy miejskiej.

Porządek czynności tego walnego zebrania jest następujący:

1. Sprawozdanie przewodniczącego o czynnościach, załatwionych przez Radę oddziału od czasu ostatniego walnego zebrania;

2. Wybór dwu delegatów na ogólne zgromadzenie c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, w dniu 30. czerwca i następnych dniach lipca b. r. odbyć się mające; oraz udzielenie im stósownej instrukcyi;

3. Wybór nowych członków oddziału;

4. Dalszy ciąg obrad nad przedmiotami, niezałatwionemi na poprzedniem walnem zebraniu w dniu 6. kwietnia b. r. (punkt 4, 5, 6, 7. itd. ówczesnego porządku czynności).

Lwów, 12. czerwca 1868 r.

Jan Załuski,
przewodniczący Rady lwowskiego okręgu.

W pierwszej połowie czerwca 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Tarnopol		Husiatyn		Kopyczyńce		Probużna		Chorostków	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	50	5	25	5	25	5	25	5	.
„ żyta	2	97	2	65	3	.	3	.	3	.
„ jęczmienia . .	2	30	1	75	2	.	2	.	2	.
„ owsa	1	22	1	20	1	20	1	.	1	.
„ hreczki	2	22	2	.	3	.	2	50	2	50
„ kukurudzy . . .	.	.	2	50	2	50	2	50	2	50
„ ziemniaków . .	.	80	.	80		80	.	70	.	70
Cetnar siana	2	20	1	50	1	50	1	25	1	25
„ wełny	.		.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu		.	.	.	.	.	.	.		.
Sąg drzewa twardego	10	50	8	50	5		8	50	5	.
„ „ miękkiego	9	.	.		.	.	.	.	.	
Funt mięsa wołowego	.	20		12		12	.	10		10
Mas okowity . . .	.			.	.	.	.	.	.	.

(Kolej węgiersko-galicyjska.) „Presse" donosi, że spółka, na czele której stoi książę Adam Sapieha, otrzymała od ministerstwa handlu pozwolenie do rozpoczęcia prac przygotowawczych pod budowę kolei żelaznej z Preszowa do Przemyśla, o ile ta przechodzić ma przez Galicyę. Do składu tej spółki prócz księcia Sapiehy syna wchodzą z Polaków książę Jabłonowski, książę Konstanty Czartoryski, hr. Cezar Męciński, hr. Michał Załuski, z Węgrów prezydent izby wyższej sejmu węgierskiego Br. Paweł Sennyey, hr. Erdödy i hr. Edward Karolyi.

Ostatnia poczta.

Peszt, 17. czerwca. Książę Napoleon udaje się w piątek do Mezöhegyes, ztąd do Hatzfeld, Bazias i na Bukareszt do Konstantynopola.

Semlin, 16. czerwca. Fzm. Gablenz przybył tu z Belgradu o 12. godzinie w południe i odjechał wieczorem do Pesztu, aby osobiście zdać Cesarzowi sprawę.

Berlin, 17. czerwca. „Prov. Corr." pisze: Zamordowanie księcia obudziło obawę, że wybór nowego księcia stanie się powodem do nowych trudności na wschodzie. Obawa ta jest usunięta; wszystkie mocarstwa jakoteż Porta zgodziły się traktować uregulowanie sprawy serbskiej jako kwestyę wewnętrzną i nie wywierać żadnej presyi przy wyborze nowego księcia.

Tenże dziennik pisze dalej, że oboje królestwo pruscy udają się w przyszłym miesiącu do Ems, i mają być obecni przy odsłonięciu pomnika Lutra w Worms. Na tej uroczystości mają się także znajdować król wirtembergski i WW. książęta badeński i heski. Król odjeżdża do Hanoweru d. 21. lub 22. czerwca.

Paryż, 16. czerwca. Ciało prawodawcze przyjęło projekt ustawy względem pożyczki na kanał Suez 183 głosami przeciwko 8.

Paryż, 18. czerwca. „La France" dowiaduje się, że Ristic odjedzie z młodym Milanem do Belgradu dopiero po wybraniu go przez skupczynę księciem panującym. — W ciele prawodawczem sprawozdanie budżetowe obstaje przy projektowanych redukcyach odpowiednich zmniejszeniu pożyczki o 28 milionów, mówi, iż dokonane uzbrojenia nie ukrywają bynajmniej w sobie tajnej myśli wojny. Francya nikomu nie grozi, ale też nikogo się nie lęka. Francya i rząd francuski szczerze pragną utrzymania pokoju. Wszystko usprawiedliwia przekonanie, że pokój nie będzie naruszonym.

Belgrad, 17. czerwca. Dziennik urzędowy mówiąc o usposobieniu mocarstw gwarantujących oświadcza, że wszystkie zostawiają Serbii zupełną wolność przy obsadzeniu tronu.

Według złożonych zeznań bezpośredni udział w zamordowaniu księcia mieli: bracia Costa Radovanovich i więzień Lazar Marcia z kilku innymi więźniami z Topczider. Sprzysiężeniem kierowała rodzina Nenadovits, na czele stał dyrektor więzienia Svetozar Nenadovits.

Dziś aresztowano kapitana Miracai Covitsa.

Belgrad, 17. czerwca. Cesarz rosyjski wyraził w depeszy Gorczakowa swoje współczucie z powodu zamordowania księcia, pochwalił utrzymanie pokoju w kraju, oświadczając, że pragnie, aby nowy książę podług życzenia narodu był wybrany.

Na miejscu gdzie książę poległ, ma być zbudowany mały kościółek z pieniędzy składkowych, podczas kiedy w stolicy wzniesiony będzie wielki pomnik na cześć księcia.

Nowa proklamacya rządu prowizorycznego uwiadamia naród o pogrzebaniu zwłok księcia, dziękuje za godne zachowanie się w chwili teraźniejszego przesilenia i prosi w imię ś. p. księcia Michała o zachowanie i nadal pokoju i stanu prawnego. Rząd prowizoryczny czuje się wzmocnionym zaufaniem narodu i przyrzeka, że będzie umiał postarać się o to, aby wola Serbii była szanowaną.

Aresztowani zbrodniarze porobili zeznania, w skutek których aresztowano siostrę księżny Karageorgewicz i pięciu studentów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. czerwca.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski Hier., z Krakowiec. — Hr. Dzieduszycki Alex., z Izydorówki. — Hr. Kinski Edw., z Wiednia. — Hr. Palffy Mik., z Węgier. — Hr. Tarnowski, z Chorzelowa. — Ochocki Wład., z Kalinoszczyny — Terlecki Alex., z Ściesiaczyna. — Gizowski Józef, z Mokszyna.

Hotel europejski: Hr. Dela Scala Hier., z Juśkowie. — Brzezowski Piotr, z Podola. — Kierski Stan., z Dobromirki. — Obertyński Wład., z Leszkowa. — Morawski Mar., z Strutyna. — Smuński Ant., z Waszkowic. — Urbański Fel., z Jakrzyna. — Zaremba Bol., z Rosyi.

Hotel Langa: Hr. Chorinsky, c. k. podpor., i Ulm, c. k. podpor., z Tarnopola.

Hotel angielski: Reindl Ant., c. k. major, z Wolicy. — Hr. Załuski Jan, z Iwonicza. — Agopsowicz Krz., z Grochowiec. — Bielski Stan., z Bożniowa. — Hauterive Wal., z Jatwina. — Loebenstein Gustew, z Krakowa. — Marmorosz Józef, z Karowa. — Torosiewicz Emil, z Zastawiec. — Zukier yg., z Chorośnicy. — Dr. Schaftel Ign., adwokat krajowy, z Buczacza.

Hotel Kuhna: Nowakowski Aug., adw., z Rzeszowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. czerwca.

PP. Kuczkowski Eug., c. k. przeł. pow., do Kołomyi. — Hr. Baworowski Wac., do Gleichenberg. — Burburc Hektor, do Czerniowiec. — Hoszowski Erazm, do Wandolina. — Krajewski Nik., do Czech. — Krystesky Krz., do Wiednia. — Łączyński Stan., do Batiatycz. — Łysakowski Leop., do Jaryczowa. — Raczyński Leop., do Rzeplina. — Waygart Wal., adw., do Przemyśla.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. czerwca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 78	+ 15 5	79 %	PdZ b.sł.	1
2 god po poł.	326 23	+ 20.5	51.	Z. sł	6
10.god. wiecz.	325 81	+ 14.7	80.	PdZ. b.sł.	6

T E A T R.

Dziś (przedst. pol.) **„Rodzina Benoitonów"**, komedya w 5 aktach.

W niedzielę w sali ratuszowej **Koncert wokalny** p. St. Niedzielskiego z współudziałem artystów i amatorów.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy lwowskiej.

Effekta	Uskutecznione sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 18 czerwca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	263	50	204	50
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	-	—	177	75	179	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. . . (bez kuponów)	—		—	—	76	85	77	15
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . (bez kuponów)		—	—	—	73	20	73	60
Banku hip. gal. (bez kuponów)	7	50	87	50	87	50	88	25
Oblig. ind. gal.	65	61	65	68	65	60	66	5
	65	81						
detto W. X. Kral.	-	—	—		—	—	-	—
detto Księstwa Buk.	—	—	-	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	60	100	50
Pier. kol g. k. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	-
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	85	50	89	—
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—	-	—	—	75	25	76	—
detto dtto II. „	—	—	—	—		—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	50	5	54
Dukat cesarski . . .	—	—	—	-	5	51	5	55
Napoleondor	—	—	—	—	9	22	9	28
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	78	1	82
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	57½	1	58½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	42	9	50
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71	1	72
Srebro	—	—	—	—	113	50	114	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. czerwca 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63 50	63 70
od kwietnia do października po 5%	63 25	63 40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	68.—	68.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	72.50	73.—
Metaliki po 5%	57 60	57 70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	165 50	166.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	165.—	166 —
Przez. do wyl. z r. 1854	80 —	80 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84.40	84.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.—	93 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	87 70	87 90
Renty Como po 42 lir. aust.	21.50	22.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	86.—	86.25
Czech	91.50	92.50
Węgier	75 50	76.—
Galicyi	65 20	65 50
Siedmiogrodu	69 75	70 50
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.—	100.50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	709.—	711.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	191 40	191.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	603 —	605.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	133 —	133 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1772.—	1775.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	257 30	257.50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175 30	175.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	155 50	156.—
Kol. kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	201 75	202.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	177.50	177 75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	503.—	505.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	71.50	72.50

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.—	92.20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.—	74.—
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 50	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	99 —	99.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	88.50	89.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	94.50	95 —

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135.—	135 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93 50	94 —
Poż. Tryе. po 100 zł. m. k.	117.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	—.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	35.—	35.50
Palfiego „ 40 „ „	27.—	27.50
Clarego „ 40 „ „	28 —	28 50
St. Genois „ 40 „ „	25.50	25 75
Windischgrätza 20 „ „	18.75	19 25
Waldsteina 20 „ „	22.25	22 75
Keglevicha „ 10 „ „	13.25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	97 —	97 10
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	96.50	96 80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	96.70	96.95
Hamburg za 100 M. B.	85.40	85.60
Londyn za 10 ft. szt.	115 90	116.10
Paryż za 100 fr.	45.95	46 —

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.53	5.54
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 23	9.23½
Rosyjski imperyał	9.50	9 55
Talar związkowy	1.70½	1 71
Srebro	113.50	114 —

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. czerwca.	złr.	kr.
5% Metaliki	57	30
„ z procentami z maja i listopada	58	50
5% pożyczka narodowa	63	—
Losy z 1860 roku	84	—
Akcye banku wiedeńskiego	709	—
„ „ kredytowego	190	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	15
Srebro	113	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	53½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1315) **Edykt.** (2)

L. 4218. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Busku uwiadamia się, że w dniu 2. października 1845 Dominik Ziemlakowski w Połonicznie bez zostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł, do którego spadku Józef, Jan i Anton Ziemlakowski, Elżbieta Tomaszewska, tudzież Feśka i Iwaś Smaha powołani są.

Gdy temu sądowi miejsce pobytu Jana Ziemlakowskiego wiadomo nie jest, zatem zawzywa się tego, aby w przeciągu roku w tutejszym sądzie deklaracyę do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z reszta sukcesorami i z ustanowionym mu kuratorem Bazylim Morawieckim ukończona będzie.

Busk, dnia 8. kwietnia 1868.

(1326) **Kundmachung.** (2)

Nr. 3269. Montag am 22. Juni l. J. werden im Fuhrwesens-Material-Depot Nr. 5 zu Drohobycz, complete Wägen, Werkzeugstheile, Geschirre und Wagenbestandtheile und sonstige Material-Gegenstände plus oferenti an den Meistbiehenden überlassen.

K. k. Fuhrwesens-Material-Depot Nr. 5, zu Drohobycz.

(1356)

Kundmachung

wegen Vertheilung der Pferdezuchtsprämien pro 1868.

Nr. 23468. 1. Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 3. Februar 1866, Behu.s einheitlicher Fortbildung und gedeihlicher Entwicklung des mit Allerhöchster Entschließung vom 27. Jänner 1857 eingesetzten Instituts der Pferdezuchtsprämie, auf die Dauer von 3 Jahren bis **inclusive** 1869 die Verabfolgung von Pferdeprämien aus Staatsmitteln allergnädigst zu gestatten und gleichzeitig zu genehmigen geruht, daß sowohl die Eigenthümer der bei der Prämienvertheilung berücksichtigten, als auch die Pächter der wegen Unzulänglichkeit der Prämien nur belobten Pferde mit Medaillen betheilt werden, welche auf der Vorderseite das erhabene Brustbild Seiner k. k. Apostolischen Majestät auf der Kehrseite der Devise „für gute Zucht und Pflege der Pferde" zu tragen haben.

2. Die dießjährige Prämienvertheilung wird in folgenden Concursstationen und an nachstehenden Tagen stattfinden: in **Brzeżan** am 4. August 1868, in **Czortków** am 7. August 1868, in **Kołomea** am 10. August 1868, in **Sambor** am 13. August 1868, in **Mościska** am 17. August 1868, in **Tarnow** am 19ten August 1868, in **Krakau** am 21. August 1868, in **Neu-Sandec** am 24sten August 1868.

3. Für jede Concursstation ist im Grunde Allerhöchster Entschließung vom 3. Februar 1866 bestimmt.

a) eine Prämie von 12 Stück Dukaten für die preiswürdigste Mutterstute mit einem gelungenen Saugfollen;
b) eine Prämie von 8 Stück Dukaten für die zunächst preiswürdige Mutterstute mit Saugfollen;
c) drei Prämien zu 4 Stück Dukaten für die nach diesen zunächst preiswürdigen Mutterstuten mit Saugfollen;
d) eine Prämie von 10 Stück Dukaten für jene dreijährige Stute, welche die vorzüglichste Zeugungsfähigkeit verspricht:
e) eine Prämie von 7 Stück Dukaten, und
f) drei Prämien von je 3 Stück Dukaten für die zunächst würdigen dreijährigen Zuchtstuten; im Ganzen daher 10 Prämien mit Gesammtbetrage von 58 Stück Dukaten.

4. Zur Bewerbung um diese Prämien werden zugelassen:

a) Mutterstuten vom 5. bis 7. Lebensjahre mit einem gelungenen Saugfollen, welche gut gepflegt, gesund und kräftig sind, und die Eigenschaften einer guten Zuchtstute besitzen.
b) dreijährige Stuten, wnlche eine vorzügliche Zuchtfähigkeit versprechen und durch allfällige Verwendung zum Zuge noch nicht sichtbar verdorben worden sind.

5. Eigenthümer der um Zuchtprämien concurrirenden Stuten müssen durch ein Zeugniß des Gemeindevorstandes nachweisen, daß entweder die sammt Saugfollen vorgeführte Mutterstute schon vor der Geburt des Follens ihr Eigenthum war, oder daß die vorgeführte dreijährige Mutterstute von einer ihnen zur Zeit der Geburt gehörig gewesenen Stute geworfen und von ihnen auferzogan worden ist.

6. Eine mit einer Zuchtprämie bereits betheilte Mutterstute kann bis zum 7. Lebensjahre um ein weiteres Zuchtprämium concurriren, wenn sie in einem der ersten Prämirung nachfolgenden Jahre wieder mit einem gelungenen Saugfollen vorgeführt wird.

Mutterstuten, welche bereits zwei Zuchtprämien erhalten haben, sind von der weiteren Concurrenz ausgeschlossen.

Ebenso können dreijährige Stuten, welche in dieser Eigenschaft eine Zuchtprämie erhalten haben, als Muterstuten noch zweimal prämirt werden.

7. Zuchtprämien dürfen nur preiswürdig befundenen Stuten zuerkannt werden.

Die Preiswürdigkeit richtet sich nach dem höheren oder minderen Stande, in welchem sich die Landespferdezucht in der Umgegend der betreffenden Concursstation wirklich befindet.

Stuten, welche offenbar Spuren einer verwahrlosten Pflege zeigen, dürfen keinesfalls prämirt werden.

8. Die Beurtheilung der Preiswürdigkeit der vorgeführten Mutterstuten sammt Saugfollen und der dreijährigen Stuten, so wie die Zuerkennung der Zuchtpreise selbst, erfolgt in den obbenaunten Concursstationen durch eine gemischte Commission, welche mit Stimmenmehrheit aller anwesenden Commissionsglieder ihre Entscheidung fällt; bei Stimmengleichheit entscheidet das Loos.

9. Nachdem die Zuchtprämien zunächst für die Pferdezüchter im Kleinen ausgesetzt sind, so können die Stuten größerer Pferdezüchter von Stutereibesitzern aus dem Stand der Großgrundbesitzer nur insoferne zur Mitconcurrenz zugelassen werden, daß dieselben nicht die ausgesetzten Zuchtprämien, sondern für ihre Concurrenz gebrachten und preiswürdig erkannte Pferde die öffentliche Belobung nebst einer Medaille als eine dem Stande dieser Pferdebesitzer angemessene Anerkennung zuerkannt wird.

Die weiteren gesetzlichen Bestimmungen in Betreff der Pferdezuchtprämien sind in den hohen Ministerial-Verordnungen vom 27. April 1857 (R. G. B. Nr. 85), dann vom 18. Februar 1860 (R. G. B. Nr. 47) und vom 17. März 1866 (R. G. B. Nr. 41) enthalten.

Von der k. k. galizischen Statthalterei.

Lemberg am 6. Juni 1868.

Ogłoszenie

(2)

względem rozdzielenia premiów za chów koni na rok 1868.

Nr. 23468. 1. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 3. Lutego 1866 najłaskawiej przyzwolić, ażeby premie dotąd w zamiarze podniesienia chowu koni z funduszów Państwa wyznaczone, także w bieżącym roku aż do końca 1869 udzielane zostały, tudzież ażeby tak właściciele premiami obdzielonych, jakoteż chodownicy koni, którzy dla niedostateczności premiów tylko pochwałą nadgrodzeni zostali, otrzymali medale, które na głównej stronie popiersie Jego c. k. Apostolskiej Mości, na odwrotnej zaś stronie napis „za dobry chów i pielęgnowanie koni" przedstawiają.

2. Tegoroczne rozdawanie premiów odbędzie się w następujących stacyach konkursowych:

W Brzeżanach 4. sierpnia 1868, w Czortkowie 7. sierpnia 1868, w Kołomyi 10. sierpnia 1868, w Samborze 13. sierpnia 1868, w Mościskach 17go sierpnia 1868, w Tarnowie 19. sierpnia 1868, w Krakowie 21. sierpnia 1868, w Nowym Sączu 24. sierpnia 1868.

3. Dla każdej z tych stacyi są w moc najwyższego postanowienia z dnia 3. lutego 1866 wyznaczone:

a) jedna premia w kwocie 12 dukatów za najcelniejszą klacz z dorodnem źrebięciem;
b) jedna premia w kwocie 8 dukatów dla drugiej z kolei najlepszej klaczy z udatnem źrebięciem;
c) trzy premie po 4 dukaty dla następnych najgodniejszych nagrody klaczy ze źrebiętami;
d) jedna premia w kwocie 10 dukatów za taką trzechletnią klacz, która największą płodność zapowiada;
e) jedna premia w kwocie 7 dukatów, i
f) trzy premie po trzy dukaty za następne z kolei najgodniejsze nagrody trzyletnie klacze; ogółem przeto 10 premii w kwocie 58 dukatów.

4. Do ubiegania się o te premie będą przypuszczone:

a) klacze stadne od 4 do 7 lat mające z dorodnem źrebięciem, które są należycie pielęgnowane, zdrowe, silne i posiadają własności obiecujące dobry rozpłodek;
b) trzyletne klacze, które zapowiadają szczególną zdolność do rozpłodu, a przez użycie do pociągów nie zostały jeszcze widocznie sterane.

5. Właściciele klaczy o premie konkurujących muszą wykazać świadectwem przełożonego gminy, że albo klacz ze źrebięciem przedstawiona już przed urodzeniem źrebięcia była ich własnością, albo że przedstawiona trzyletnia klacz jest urodzona z klaczy, która w czasie urodzenia (miotu) do nich należała i od nich została wychowaną.

6. Klacz, która już raz premię otrzymała, może aż do 7. roku życia jeszcze o dalszą premię konkurować, jeżeli w jednym z lat następujących po pierwszem uzyskaniu premii, znowu z dobrem źrebięciem przedstawioną zostanie. Klacze, które już dwie premie otrzymały, są od dalszej konkurencyi wykluczone.

Również mogą trzyletnie klacze, które jako takie premie otrzymały, jeszcze dwa razy premie uzyskać.

7. Premie chowu mogą być przyznane tylko klaczom ze wszechmiar za godne tychże uznanym.

Godność nagrody ocenia się według wyższego lub niższego stopnia rzeczywistego stanu krajowego chowu koni w okolicy każdej stacyi konkursowej

Klacze, na których są widoczne ślady zaniedbanego pielęgnowania, nie mogą premii uzyskać.

8. Ocenienie godności nagrody przedstawionych klaczy ze źrebiętami i trzyletnich klaczy, tudzież przyznanie samychże nagród, jest zadaniem złożonej w wymienionych stacyach konkursowych komisyi mięszanej, która wiekszością głosów wszystkich obecnych jej członków orzeka. W razie zrównoważenia głosów rozstrzyga los.

9. Ponieważ te premie przedewszystkiem dla hodujących konie na małą skalę są przeznaczone, przeto klacze większych posiadaczy ziemskich mogą o tyle tylko być do współubiegania się przypuszczone, iż tymże nie wyznaczone premie, lecz za konie od nich przedstawione i za godne nagrody uznane, publiczna pochwała z medalem jako uznanie, odpowiedne stanowi tych posiadaczy koni, udzieloną będzie.

Dalsze odnośne przepisy prawne co do premii za chów koni zawarte są w wysokich ministeryalnych rozporządzeniach z dnia 27. kwietnia 1857 (Dz. u. P. Nr. 85.), z dnia 18. lutego 1860 (Dz. u. P. Nr. 47.) i z dnia 17. marca 1866 (Dz. u. P. Nr. 41).

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów dnia 6. czerwca 1868.

(1322) **Edikt.** (2)

Nr. 1157. Von **Janower** k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Einbringung der mit dem hiergerichtlichen Urtheile vom 18. September 1864 durch die Erben des **Basil Hanulewicz** ersiegten Beträge von 3 fl. 50 kr. C. M. sammt 5% Zinsen vom 2ten Semester 1864 und 2 fl. 10 kr. öst. W. durch die Erben der **Anna Pińska** ersiegten Beträge von 52 fl. C. M. sammt 5% Zinsen vom 2ten Semester 1864 und 28 fl. $66\frac{1}{2}$ kr. der durch die Erben des **Josef Chrzanowski** ersiegten Beträge von 1 fl. 16 kr. C. M. sammt 5% Zinsen vom 2ten Semester 1864 und 69 kr. öst. Währ. und der durch die Erben der **Fewrona Głowacka** ersiegten Beträge von 2 fl. 40 kr. C. M. sammt 5% Zinsen vom 2ten Semester 1864 und 1 fl. 52 kr. öst. W. sammt Gerichtskosten von 6 fl. 68 kr. und Executionskosten von 1 fl. 91 kr., 5 fl. 52 kr. und 10 fl. 52 kr. öst. W. die executive Feilbietung der dem **Aron, Hönig, Benjamin, Juda** und **Serke Baran** gehörigen Realität sub CNr. 28 in **Janów** am 10. und 24. Juli 1868 um 10 Uhr Vormittags hiergericht unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth der Realität sub CNro. 28 in Janow pr. 322 fl. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufspreises, das ist 32 fl. 20 kr. öst. W. vor Beginn der Licitation zu Händen der Licitations-Commission als Angeld zu erlegen.

Des von dem Ersteher erlegte Angeld wird zurückbehalten und in den Kaufpreis eingerechnet, das der übrigen Licitanten aber denselben gleich nach geschlossener Licitation zurückgestellt werden.

3. Der Ersteher ist verpflichtet, den Kaufpreis binnen 30 Tagen nach der Zustellung des den Licitationsact zur Gerichtswissenschaft nehmenden Bescheides gerichtlich zu erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen, der Schätzungsact und der Grundbuchsstand können hiergerichts eingesehen werden.

Sollte bei dem bestimmten Feilbietungstermine kein Anbot gemacht werden, welcher den Ausrufspreis wenigstens erreichen würde, so wird zur Festsetzung erleichternden Bedindungen die Tagsatzung auf den 7. August 1868 — 10 Uhr Vormittags bestimmt, bei welcher alle auf diese Realität sichergestellten Gläubiger hiergerichts mit dem Bedeuten zu erscheinen vorgeladen werden, daß die Ausbleibenden zur Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden werden gezählt werden.

Hievon werden die Interessenten zu eigenen Händen und der dem Wohnorte nach unbekannten Schuldner **Henig Baran** durch den Curator **Aron Baran** und die im Lastenstande dieser Realität sichergestellten dem Leben und Aufenthalte nach unbekannten Gläubiger, und zwar: **Feige Czaczkes** und **Samuel Reiss** die unbekannten Erben des **Franz Niezowski**, des **Josef Kaniowski**, der **Theresia Kluger**, der **Fewrona Głowacka**, des **Jacob Reich**, des **Johann Gaspary** und alle jene Gläubiger, welche erst nachträglich an die Gewähr gelangen sollten, oder denen der Feilbiethungsbescheid und die nachträglichen Bescheide aus was immer für einem Grunde nicht rechtzeitig oder gar nicht zugestellt werden könnte, mit dem Beisatze verständiget, daß ihnen auf ihre Gefahr und Kosten Herr **Adam Frank** zum Curator bestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte,

Janów, am 3. Mai 1868.

(1317) **Edykt.** (3)

Nr. 5704. C. k. sąd krajowy w Krakowie na skutek podania p. Macieja Szurowskiego właściciela— „części dóbr Tymowa", Dom. 51 pag. 169 tudzież części — „Czarkówka wraz z gruntami Korczówka i Zagrodą Majchrówka czyli Musiadówka" — Dom. 51 p. 21 w dawniejszym obwodzie bocheńskim położonych wzywa wszystkich, którym jakiekolwiek prawo hypoteczne do wspomnionych dóbr przysłuża — aby celem przyznania kapitału indemnizacyjnego dla — „części Tymowa" — orzeczeniem c. k. minist. komisyi indem. w Krakowie z dnia 21. stycznia 1856 l. 269 w kwocie 151 złr. 10 kr. m. k., zaś dla — „części Czarkowka" — orzeczeniem z dnia 21. stycznia 1856 l. 224 w kwocie 524 złr. 50 kr. m. k. wymierzonego, — ze swemi pretensyami w tut. c. k. sądzie krajowym najdalej po dzień 31. lipca 1868 ustnie lub pisemnie się zgłosili.

Treść rzeczonego zgłoszenia obejmować winno:

a) dokładne podanie imienia, nazwiska, miejsca zamieszkania (numer domu) zgłaszającego się lub jego pełnomocnika, który winien się wykazać pełnomocnictwem w formie prawem przepisanej wystawionem i legalizowanem;
b) wysokość sumy będącej przedmiotem pretensyi hypotecznej tak co do kapitału, jakoteż co do procentów — o ile tymże równe prawo zastawu jak kapitałowi przysłuża;
c) hypoteczne oznaczenie zgłoszonej pozycyi;
d) na wypadek, gdyby zgłaszający się po za obrębem tut. c. k. sądu krajowego zamieszkiwał, wyszczególnienie imienne pełnomocnika do odbioru rezolucyi sądowych upoważnionego — w razie przeciwnym albowiem takowe przesyłane będą pocztą zgłaszającemu się z tym skutkiem, jaki ma doręczenie do rąk własnych.

Jednocześnie oznajmia się, iż ten, któryby w terminie powyż oznaczonym swoich pretensyi zgłosić omieszkał, lub któryby na terminie do rozprawy wyznaczyć się mającym sam lub przez pełnomocnika nie stanął, tak uważanym będzie, jak gdyby zezwolił aby celem zaspokojenia swej pretensyi wedle porządku hypotecznego na rzeczony kapitał indemnizacyjny przekazanym został i niezgłaszający się w terminie, więcej ze swemi pretensyami słuchanym nie będzie.

Wierzyciel zaś zaniedbujący stanąć na terminie do rozprawy utraca prawo wniesienia jakichkolwiek zarzutów i przedsięwzięcia jakichbądź kroków prawnych — przeciw ugodzie, któraby między zgłaszającymi się i uprawnionymi do powzięcia rzeczonego kapitału indemnizacyjnego w myśl §. 2. ces. pat. z dnia 25. września 1850 zawartą została. — jednakowoż utrata ta wtedy ma miejsce, jeżeli pretensya niestawającego na kapitał indemnizacyjny podług porządku hypotecznego przekazaną lub w myśl §. 27. ces. pat. z dnia 8. listopada 1853 l. 237 Dz. p. p. na gruncie pozostawioną będzie.

Kraków, dnia 18. maja 1868.

(1319) **Edykt.** (3)

Nr. 28021. Ze strony c. k. sądu krajowego Lwowskiego małżonkom Janowi i Teresy Solskim wiadomo się czyni, że p. Antoni Sławikowski właściciel realności pod Nr. 234 m. we Lwowie względem podziału tejże na dwa oddzielne ciała tabularne prośbę pod dniem 21. maja r. b. do l. 28021 wniósł i że celem wysłuchania wierzycieli na tej realności zabezpieczonych co do proszonego podziału i pozostawienia lub wymazania długów zabipotekowanych na ciele tabularnem nowo utworzyć się mającem wyznacza się dzień sądowy na 27. lipca r. b. na godz. 11tą zrana.

Gdy małżonkowie Jan i Teresa Solskie jako wierzyciele na tej realności pod Nr. 1, 2, 3, 4 i 5 onr. zabezpieczeni z życia i miejsca pobytu są niewiadomi, zatem ustanawia się dla nich kuratora do tej rozprawy w osobie p. adwokata Dr. Męcińskiego ze substytucyą p. adw. Dr. Góreckiego i o tem się rzeczonych małżonków lub ich spadkobierców z tym dodatkiem zawiadamia, aby się do mianowanego kuratora wcześnie przed oznaczonym terminem zgłosili lub innego pełnomocnika obrali i sądowi oznajmili, lub też osobiście na terminie się stawili i swoje oświadczenie złożyli, inaczej sprawa ta z ustanowionym kuratorem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 30. maja 1868.

(1352) **Edikt.** (3)

Nr. 14281. Vom Lemberger Landesgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß über Ersuchschreiben des löblichen k. k. Landesmilitärgerichtes in Lemberg als erkennenden Gerichts vom 21. Februar 1868 Nr. 1466 B. entsprechend im Zwecke der Einbringung der, von Johann Balko ersiegten, und mit dessen Abtretungsurkunde vom 16. Juni 1866 laut Instr. 946. p. 456. n. 12. on. in das Eigenthum des Herrn Minard Koniecki übergangenen Wechselsumme pr. 3000 fl. öst. Währ. sammt 6% Zinsen vom 2. März 1864 und den Executionskosten pr. 8 fl. 32 kr. und 10 fl. 62 kr. öst. Währ. die executive öffentliche Feilbietung der, der Frau Schuldnerin Marianne v. Kriegshaber gehörigen im Lastenstande der Güter Starzyska, Wola Starzyska und Kurniki Dom. 254. pag. 439. n. 25. on., Dom. 254. pag. 462. n. 16. on. und Dom. 254. pag. 486. n. 16. on. zu deren Gunsten intabulirten Darleihenssumme pr. 15000 fl. öst. W. bei diesem k. k. Landesgerichte in zwei, auf den 20. Juli und auf den 20. August 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmten Terminen werde vorgenommen werden, daß diese Darleihenssumme bei dem ersten Termine nur um oder über ihren Nennwerth, bei dem zweiten Termine aber auch unter denselben werde hintangegeben werden, daß das Vadium mit 1575 fl. öst. W. festgesetzt sei, daß denjenigen Gläubigern, welche inzwischen auf die feilzubietende Summe pr. 15000 fl. ein Pfandrecht erlangen, oder deren der Bescheid rechtzeitig nicht zugestellt werden könnte, der Landesadvocat Dr. v. Kratter zum Curator bestellt sei, daß endlich die Licitationsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 4. April 1868.

(1359) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nr. 6838. In Durchführung des Gesetzes vom 11. Juni 1868 R. G. Bl. Nr. 59 über die Organisirung der Bezirksgerichte im Sprengel des Oberlandesgerichtes Lemberg für das Herzogthum Bukowina werden in Hinkunft selbstständige Bezirksgerichte bestehen mit den Amtssitzen zu:

1. Sadagura	8. Radautz
2. Kotzmann	9. Solka
3. Zastawna	10. Suczawa
4. Wyżnitz	11. Humora
5. Stanestie	12. Kimpolung
6. Storożynetz	13. Dorna
7. Sereth	

Als Amtspersonale sind fistemisirt:

Bezirksrichter	(13)	VIII. Diätenclasse mit	1500—1300
Adjuncten	nach Bedarf	IX. „ „	900— 800
Grundbuchsführ.	nach Bedarf	X. „ „	800— 700
Kanzlisten	nach Bedarf	XII. „ „	600— 500
Diener	nach Bedarf		300— 250

Bewerber um derlei Dienststellen haben ihre vorschriftsmäßig belegten Competenzgesuche unter allfälliger Bezeichnung des gewünschten Dienstortes im vorgeschriebenen Wege bis 30. Juni 1868 bei dem gefertigten Oberlandesgerichts-Präsidium zu überreichen, was hiemit in Folge hohen Justizministerial-Erlasses vom 12. Juni 1868 Zahl 6697 verlautbart wird.

Vom k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 15. Juni 1868.

(1312) **Edict.** (3)

Nr. 9141. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem Abraham Szumlaner bekannt gemacht, daß Alta Stein auf Grundlage der Abtretungs-Urkunde des Abraham Szumlaner ddto. Stanisławów den 29. März 1867 mittelst Eingabe de praes. 29. August 1867 Z. 15681 um deren Intabulirung als Eigenthümerin bei im Lastenstande der Realität Conscr. Nr. 54 2/4 des Leib Sternhell für Sache des Abraham Szumlaner intabulirte Summe von 25 fl. CM. gebeten hat, und hierüber hiergerichts ein dem Begehren willfahrenden Bescheid vom 16ten September 1867 Zahl 15681 ergangen ist.

Da der Wohnort des Abraham Szumlaner hiergerichts unbekannt ist, so wird demselben der Herr Advocat Dr. Bardach mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Rosenberg zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid zugestellt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanislau, am 25 Mai 1868.

(1331) **Edykt.** (3)

L. 1660. C. k. sąd powiatowy w Bukowsku wiadomo czyni, iż Jędrzej Lenio v. Kopacz, gospodarz gruntowy z Nagorzan, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 3go czerwca 1868 r. l. 4748 z powodu marnotrawstwa pod kuratelę wzięty i temuż Antoni Lenio jako kurator ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bukowsko, dnia 6. czerwca 1868.

(1316) **Kundmachung.** (3)

Nr. 512. Zur Verpachtung der Propinations-Einkünfte in der Stadt Rohatyn und den Vorstädten auf die Zeit vom 1. Jänner 1869 bis Ende December 1871, d. i. auf drei nacheinanderfolgenden Jahre, mit dem jährlichen Fiscalpreise von 15000 fl. wird beim Gemeindeamte Rohatyn, und zwar am 10. Juli d. J. die erste, beim ungünstigen Resultate am 7ten August d. J. die zweite, und für den Fall, wenn auch diese mißlingen sollte, am 4ten September d. J. die dritte Licitations-Verhandlung, immer in den Amtsstunden von 9 Uhr Früh bis 5 Uhr Nachmittags abgehalten werden, zu welcher Pachtwillige mit dem Bemerken eingeladen werden, daß dieselben ein 10% Vadium vor Beginn der Licitations-Verhandlung zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen haben, und die näheren Pachtbedingungen beim Gemeindeamte einsehen können.

Gemeinde-Amt.

Rohatyn, am 5. Juni 1868.

Obwieszczenie.

L. 512. Celem wydzierżawienia dochodów z propinacyi w mieście Rohatynie i przedmieściach na czas od 1. stycznia 1869 do końca grudnia 1871, to jest na trzy po sobie następujące lata z ceną fiskalną 15000 zł. w. odbędzie się w urzędzie gminnym miasta Rohatyna, a to dnia 10go lipca r. b. pierwsza, a w razie nieosiągnięcia pomyślnego skutku na dniu 7go sierpnia r. b. druga, a gdyby i na tym terminie pomyślnego skutku nieosiągnięto, na dniu 4go września r. b. trzecia licytacya — zawsze w godzinach od 9tej rano do 5tej godziny z południa, do której to miasto wszystkich chęć mających panów przedsiębiorców z tem nadmienieniem zaprasza, że licytant 10proc. wadyum przed rozpoczęciem licytacyi złożyć ma., a bliższe warunki wydzierżawienia tych dochodów w urzędzie gminnym przejrzeć może.

Zwierzchność gminy.

Rohatyn, dnia 5. czerwca 1868.

(1323) **Kundmachung.** (3)

Nr. 1473. Vom Janower k. k. Bezirksgerichte wird dem abwesenden Henig Baran bekannt gemacht, daß Francisca Rebczyńska, Katharina Niezowska und Marya Judka gegen Aron, Henig, Benjamin, Juda und Serka Baran hiergerichts eine Klage wegen Zahlung von 58 fl. 80 kr. öst. W. s. N. G. eingebracht habe, worüber die Tagfahrung zur summarischen Verhandlung auf den 2. Juli 1868 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Henig Baran unbekannt ist, so wird demselben Aron Baran zum Curator bestellt, und Henig Baran aufgefordert, dem bestellten Curator die nöthige Information zu ertheilen oder sich einen anderen Vertreter zu wählen, überhaupt alle zu seiner Vertheidigung dienlichen Maßregeln zu ergreifen, widrigens er die aus deren Versäumung erwachsenden übler Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Janów, am 29. Mai 1868.

(1300) **Edict.** (3)

Nr. 3639. Vom Oświęcimer k. k. Bezirksgerichte wird allgemein kund gemacht, daß über Ansuchen der Rachel Gleitsmann aus Oświęcim de praes. 13. December 1867 Z 3639 Behufs Aufhebung der Gemeinschaft des Eigenthums der einen Tabularkörper bildenden Haus- und Grundrealität sub Nr. 38 et 39 in Oświęcim die executive Feilbietung dieser Realität, in drei Terminen, d. i. am 2. Juli, am 6. August und am 3. September 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in der hiesigen Gerichtskanzlei angeordnet wurde.

1. Den Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswerth im Betrage von 3631 fl. 98 kr. öst. Währ.
2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Licitation ein Vadium, bestehend in 10% des Schätzungswerthes, somit pr. 360 fl. öst. W. im Baaren oder in öffentlichen auf den Ueberbringer lautende Staatspapieren nach dem letzten Curswerthe berechnet, zu Handen der Feilbiethungs-Commission zu erlegen.
3. Diese Realität wird bei den ersten zwei Terminen nur über oder um den Schätzungspreis, beim dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbietenden hintangegeben werden.

Die übrigen Licitationsbedingnisse, der Schätzungsact und der Grundbuchsauszug können von Jedermann während den Amtsstunden bei dem Gericht eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Oświęcim, am 19. Mai 1868.

(1318) **Edikt.** (3)

Nr. 30893. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird der abwesenden nnd dem Aufenthalte nach unbekannten Mattell Schulz mittelst dieses Edictes bekannt gegeben, es sei ihr aus Anlaß der wider sie über Anlangen des Chaim Korn mit Gerichtsbeschluß ddto. 16ten Jänner 1867 Zahl 2699 erlassenen Zahlungsauflage der Wechselsumme von 80 fl. öst. W. s. N. G der Herr Dr. Kolischer mit Substituirung des Hrn Dr. Natkis zum Curator bestellt und diesem die obbezogene Zahlungsauflage zugestellt worden.

Lemberg, am 8. Juni 1868.

(1324) **Edykt.** (3)

L. 29275. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego P. Josla Weitmann, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Ludwika Kopeckiego z dnia 28. maja 1868 do l. 29275 uchwałą z dnia 3. czerwca 1868 do liczby 29275 nakaz płatniczy na sumę wekslową 1275 zł. w. a. z przynal. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi adwokatowi Drowi. panu Kolischerowi doręczonym został.

Lwów, dnia 3. czerwca 1868.

(1327) **Edykt.** (3)

Nr. 8375. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany S. I. we Lwowie wzywa niniejszem edyktem posiadacza dokumentu dłużnego przez pp. Antoniego i Julię Paygertów w Krzywenkiem dnia 12. maja 1859 zeznanego a na kwotę 16.000 złr. m. k. opiewającego, ażeby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni tem pewniej względem tego dokumentu do tutejszego c. k. sądu powiatowego się zgłosił, ile w razie przeciwnym dokument ten za nieważny na prośbę pana Adama Dra. Morawskiego jako amortyzowany i nieważny uznany będzie.

Z c. k. sądu miejsko delegowanego dla miasta i przedmieść.

Lwów, dnia 16. maja 1868.

(1368) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nr. 30962. Zu besetzen: Eine Amtsofficialstelle für die ausübenden Ämtern in Galizien XI. Diätenclasse, Gehalt jährlicher 525 fl. und Cautionspflicht.

Gesuche sind unter Nachweisung der Prüfung aus der Waarenkunde und der Sprachkenntniße binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 11. Juni 1868.

(1339) **Edict.** (1)

Nr. 4113. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß in Folge des zwischen dem Schuldner David Hilferding Handelsmann aus Brody und dessen Gläubiger zu Stande gekommen und bestätigten Ausgleiches die Einstellung der Berechtigung desselben zur freien Verwaltung seines Vermögens hiermit aufgehoben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, den 20. Mai 1868.

(1366) **Kundmachung.** (1)

Nr. 34298. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am Dniester-Flusse bei Dołhe im Fiscalwerthe von 7754 fl. 31 kr. öst. W. wird bei dem k. k. Bezirksamte in Stanislau am 8. Juli 1868 eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre mit einem 10%tigen Vadium belegte, vorschriftsmäßig verfaßte Offerte längstens bis 12 Uhr Mittags des des oberwähnten Tages bei dem Stanislauer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Die bezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse, können bei dem genannten k. k. Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte, wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Juni 1868.

Obwieszczenie.

L. 34298. Dla zabezpieczenia budowli wodnych na rzece Dniestrze pod Dołhem w wartości szacunkowej 7754 zł. 31 kr. odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Stanisławowie na dniu 8go lipca 1868 publiczna licytacya zapomocą ofert.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się, ażeby swoje oferty opatrzone w 10procentowe wadyum, i ułożone podług przepisu, wnieśli najdalej do godziny 12tej w południe wyżwspomnionego dnia do c. k. urzędu powiatowego w Stanisławowie.

Dotyczące plany i warunki budowy można przeglądać w rzeczonym c. k. urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Oferty nieułożone podług przepisu lub też nienadesłane w swoim czasie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. czerwca 1868.

(1338) **Edict.** (1)

Nr. 6190. Von dem k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird der Rachel Freund mittelst diesem Edicte bekannt gemacht, daß Isaac Reiss hiergerichts wider dieselbe ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage wider dieselbe wegen Zahlung der Wechselsumme von 1000 fl. öst. Währ. s. N. G. überreichte, welchem Gesuche mit Beschluß ddto. 22ten Jänner 1868 Zahl 836 willfahrt wurde.

Da der Wohnort der Rachel Freund unbekannt ist, so wird derselben der Herr Advocat Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Adv. Dr. Frühling auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben die oben angeführte Zahlungsauflage dieses Gerichtes zugestellt.

Tarnopol, am 22. Mai 1868.

(1358) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nr. 20790. Zu besetzen: Die Einnehmers- und Controllorsstelle beim Hauptzollamte II. Classe in Oświęcim in der IX. beziehungsweise X. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 735 fl. und 630 fl., freier Wohnung oder Quartiergeld und Cautionspflicht.

Gesuche sind unter Nachweisung der practischen Prüfung aus der Waarenkunde und dem Zollverfahren, dann der Sprachkenntnisse binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau einzubringen.

Lemberg, am 22. Mai 1868.

(1341) **Concurs.** (1)

Nr. 8252. Zu besetzen ist die Postmeistersstelle in Tereschenÿ, mit dem Gehalte von 200 fl. und dem Amtspauschale von 20 fl. jährlich, dann dem Bezuge der Rittgelder für die Besorgung der Aerarialfahrten und der Benützung von 60 Joch Dotationsgründen gegen Dienstvertrag, Leistung der Caution pr. 200 fl., Zahlung des Grundzinses von 25 fl. für die Gruddotation, der Verpflichtung zur Behaltung von 11 diensttauglichen Pferden und der sonstigen Stationseinrichtung.

Bewerber haben ihre Gesuche binnen vier Wochen bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 11. Juni 1868.

Konkurs.

L. 8252. Do obsadzenia posady pocztmistrza w Tereszenach z płacą 200 zł. i pauszalem kancelaryjnem 20 zł. rocznie, dalej poborem jezdnego za przewożenie poczt i używaniem 60 morgów gruntów dotacyjnych; za kontraktem i kaucyą 200 zł. z obowiązkiem płacenia czynszu gruntowego 25 zł. za dotacyjne grunta i trzymania 11tu koni zdatnych do służby i innych urządzeń stacyjnych.

Ubiegający się mają swe prośby wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. dyrekcyi pocztowej we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 11. czerwca 1868.

(1334) **Edykt.** (1)

Nr. 6791. C. k. sąd krajowy w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie przyznanej P. P. Annie, Barbarze, Alexandrze i Nadzeji Rozenom przeciw masie leżącej Katarzyny Elżbiety 2 im. Zasadzkiej czyli Zasadowej sumy 100 złr. m. k. z przynależytościami publiczna sprzedaż realności pod L. 366 Gm. IX. 97 Dz. III. w Krakowie położonej, Katarzyny Elżbiety z Gargulińskich Zasadzkiej czyli Zasadowej własnej w dwóch terminach, a to dnia 9. lipca i 6. sierpnia 1868 o godz. 10ej przed południem pod następującemi głównemi warunkami dozwoloną została.

1. Za cenę wywołania stanowi się kwota 176 złr. w. a., niżej której na pierwszych dwóch terminach do sprzedaży tej realności wyznaczonych takowa sprzedaną być nie może.

2. Życzący sobie nabyć tę realność mają złożyć do protokołu licytacyi wadyum w kwocie 17 złr. 60 kr. w banknotach austr. Wadyum najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymanem.

W razie gdyby sprzedaż na tych dwóch terminach nie nastąpiła, nateneczas ustanawia się termin sądowy na dzień 7. sierpnia 1868 o godz. 10. przed południem celem ustanowienia ułatwiających warunków licytacyi, na którym to terminie wierzyciele hypoteczni pod tą surowością stanąć mają, że niestawający do większości obecnych wierzycieli policzony będzie.

4. Inne warunki, tudzież protokół oszacowania i wyciąg hypoteczny przejrzanemi być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony i wierzycieli hypotecznych wiadomych oraz wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 4. lipca 1867 do hypoteki nadmienionej realności weszli, lub którymby rezolucya niniejsza wcale nie lub za późno doręczoną została, przez edykta i kuratora w osobie p. adw. krajowego Dra. Koreckiego z podstawieniem p. adw. krajowego Dra. Zuckra ustanowionego.

Kraków, dnia 19. maja 1868.

(1360) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 3030. In Durchführung des Gesetzes vom 11. Juni 1868 R. G. Bl. Zahl 59 über die Organisirung der Bezirksgerichte und in Folge des Erlaßes des hohen Justiz-Ministeriums vom 12. Juni l. J. Zahl 6697 werden im Sprengel des Oberlandesgerichtes in Krakau die dermaligen provisorischen Bezirksgerichte als selbstständige Bezirksgerichte weiter bestehen, und zwar: mit den Amtssitzen zu:

Alt-Sandec, Andrychau, Biała, Bochnia, Brzesko, Brzostek, Chrzanow, Ciężkowice, Dąbrowa, Dębica, Dobczyce, Frysztak, Głogów, Gorlice, Grybów, Jasło, Jordanów, Kalwarya, Kenty, Kolbuszow, Krościenko, Krynica, Krzeszowice, Leżaysk, Limanowa, Liszki, Łańcut, Maków, Mielec, Milówka, Myślenice, Neumarkt, Niepołomice, Nisko, Oświęcim, Pilzno, Podgórze, Przeworsk, Radłów, Ropczyce, Rozwadów, Saybusch, Skawina, Słemień, Sokołow, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tuchow, Tyczyn, Ulanow, Wadowice, Wieliczka, Woynicz, Wiśnicz, Zassów.

Als Amtspersonale sind systemisirt:

Bezirksrichter, VIII. Diätenclasse mit	1500—1300 fl.
Adjuncten, IX. Diätenclasse mit	900— 800 „
Grundbuchsführer, X. Diätenclasse mit	800— 700 „
Kanzlisten, XII. Diätenclasse mit	600— 500 „
Diener mit	300— 250 „

österr. Währ. Gehalt.

Bewerber um derlei Dienstellen haben ihre belegten Competenzgesuche unter allfälliger Bezeichnung des gewünschten Dienstortes im vorschriftsmäßigen Wege bis 30. Juni 1868 bei dem gefertigten Oberlandesgerichts-Präsidium zu überreichen.

Vom k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium.

Krakau, am 14. Juni 1868.

(1367) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

L. 289. Celem obsadzenia za kontraktem posady ogrodnika miejskiego z płacą roczną 400 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do dnia 11. lipca b. r.

Ubiegający się o tę posadę zechcą w powyższym terminie do Prezydyum Magistratu lwowskiego wnieść swe podania i załączyć dowody teoretycznego i praktycznego uzdolnienia w sztuce ogrodnictwa i sadownictwa, obecnego swego zatrudnienia, moralności i znajomości języków krajowych.

Właściwe obowiązki zamianowanego ogrodnikiem bliżej określone będą w kontrakcie i instrukcyi służbowej.

Od Prezydyum Magistratu król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 13. czerwca 1868.

(1329) **Edykt.** (2)

Nr. 2665. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszym edyktem do publicznej wiadomości, że na prośbę c. k. uprzyw. austr. banku narodowego we Wiedniu i dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego, gdy w skutek odezwy c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 26. kwietnia 1867 L. 22893 w sprawie egzekucyjnej uprzyw. austr. banku narodowego przeciw Karolowi Seligmanowi o zaspokojenie sumy 4824 złr. 87 kr. w. a. z pn. dozwolona i t. s. uchwałą z dnia 1. czerwca 1867 L. 6042 w trzech terminach rozpisana przymusowa sprzedaż dóbr Bobrówka do skutku nie przyszła, na podstawie powyższej uchwały c. k. sądu krajowego w Wiedniu z dnia 26. kwietnia 1867 L. 22.893 celem zaspokojenia wierzytelności tak uprzyw. austr. banku narodowego w kwocie 4824 złr. 87 kr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 6. sierpnia 1865 z prowizyą zwłoki od pojedyńczych rat procentowych po 6% od dnia płatności aż do dnia zapłaty obliczyć się mającą z dawniejszą zaległością i prowizyą zwłoki w kwocie 2 złr. 7 kr. w. a., niemniej kosztów przyznanych 9 złr. 52 kr. i 70 złr. 82 kr. i dalszych 16 złr. 60 kr., nareszcie teraźniejszych w ilości 12 złr. 82 kr. w. a., jako też celem zaspokojenia wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego w kwocie 10.479 złr. $3\frac{1}{2}$ kr. m. k. czyli 11.003 złr. $\frac{1}{2}$ kr. w. a. wraz z prowizyą 4% od dnia 1. lipca 1863 liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 315 złr. m. k. czyli 330 złr. 75 kr. w. a. od dnia 1. lipca 1863 zalegających za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia 1. października 1866 po 4%, zaś od 1. października 1866 do dnia uiszczenia po 6% liczyć się mającą, z potrąceniem wszakże uiszczonej może na rachunek tej wierzytelności kwoty, nakoniec kosztów w kwocie 22 złr. 89 kr. i 18 złr. 37 kr. w. a. i teraźniejszych w ilości 6 złr. 2 kr. w. a. przymusowa sprzedaż dóbr Bobrówka w obwodzie Przemyskim położonych Karola Seligmana własnych, w jednym terminie rozpisuje się, która na dniu 3. sierpnia 1868 o 10. godzinie przed południem pod następnemi t. s. uchwałą z dnia 1. czerwca 1867 L. 6042 do publicznej wiadomości podanemi warunkami z dodatkiem tylko, że najniższa cena sprzedaży kwota 25.000 złr. w. a. postanawia się, przedsięwziętą będzie, a mianowicie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość wedle statutów na 36.960 złr. w. a. obliczoną. Dobra te na tym terminie niżej ceny wywołania, jednakże tylko najmniej za 25.000 (mówię dwadzieściapięć tysięcy) złr. w. a. sprzedane będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania w sumie 3696 złr. w. a. w gotowiznie w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego — lub w takich listach banku narodowego, lub też w galic. obligacyach indemnizacyjnych z kuponami odpowiedniemi podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną liczyć się mających do rąk komisyi licytacyjnej jako wadium złożyć. Akt oszacowania, wyciąg tabularny i bliższe warunki licytacyjne w tutejszo sądowej registraturze do przeglądu się znajdują.

O tej licytacyi obydwie strony wierzycieli hipotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych p. Maryę ks. Lubomirską, p. Wandę hrabiankę Zamojską, p. Józefę z Walickich hr. Zamojską i p. Majera Steina, tudzież tych wierzycieli, którymby uchwała licytacyę rozpisująca, albo wcale albo wcześnie doręczoną być nie mogła i którzyby po 6. maju 1866 do tabuli krajowej weszli, przez kuratora dla ostatnich już pierwej, dla pierwszych teraz w osobie p. adw. Dra. Mochnackiego z substytucyą p. adw. kraj. Dra. Regera postanowionego i przez edykta zawiadamia się.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 24. kwietnia 1868.

(1332) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 147. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Wiśniczu podaje się do publicznej wiadomości, że wskutek prozby z dnia 25. stycznia 1868 do l. 147 Józefa Grabowskiego z Wiśnicza wsprawie egzekucyjnej, naprzeciw leżącej masy zmarłego Fryderyka Hauera z Bochni o zapłacenie kwoty 100 złr. w. a. wraz z kosztami sporu 6 złr. 85 kr. w. a. rezolucyą tutejszo sądowa z dnia dzisiejszego do l. 147 zaintabulowanie powyższych kwot w drodze egzekucyi na realność do masy spadkowej dłużnika należącej, pod l. 44-133 w Bochni położonej, dozwolone i ta rezolucya ustanowionemu w osobie pana Albina Karpińskiego z Bochni dla niewiadomych z imienia, zmiejsca i pobytu spadkobierców ś. p. Fryderyka Hauera kuratorowi doręczona została.

C. k. sąd powiatowy.

Wiśnicz, 18. maja 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.